

Frankenstein

Direcció i guió: Guillermo del Toro (llibre: Mary Shelley) **País:** EUA **Durada:** 149 min **Any:** 2025 **Gènere:** Terror, drama **Interpretació:** Oscar Isaac, Jacob Elordi, Mia Goth, Christoph Waltz... **Música:** Alexandre Desplat **Fotografia:** Dan Laustsen **Distribuïdora:** Trippictures **Estrena a Espanya:** 24/10/2025
No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en espanyol / Versió original en anglès i danès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Adaptació cinematogràfica de la novel·la escrita per Mary Shelley l'any 1818. La història universal explica com l'obsessió d'un doctor per revivir els morts i donar-los la vida de manera científica fa que, sorprenentment, "neixi" el monstre de Frankenstein. Després d'indagar i emprar el seu valuós temps a documentar-se i estudiar si el seu pla podria tenir bons resultats, sap que ha d'adquirir membres del cos de morts.

Amb la forma d'humà ja a la seva taula de laboratori i un raig elèctric, el doctor Viktor Frankenstein aconsegueix l'èxit que esperava: un ésser creat a partir de parts de cadàvers que haurà de bregar amb la tornada a la vida i vagar sense saber qui és ni quina és la seva identitat. Serà marginat per la societat per la seva aparença. (SensaCine)

CRÍTICA

"Ningú estima els monstres com ell": Crítica de 'Frankenstein', l'esperada pel·lícula de Guillermo del Toro

El cineasta mexicà converteix Oscar Isaac en un dèspota Victor Frankenstein, mentre que Jacob Elordi sublima la innocència trencada de la criatura creada per Mary Shelley.

La cinefília té com una de les seves màximes la idea que els grans cineastes fan una vegada i una altra la mateixa pel·lícula, amb petites variacions. Sota aquest prisma, la figura de Guillermo del Toro emergeix com el paradigma de l'autor total, un director que, títol rere títol, construeix universos fantàstics amb la intenció de celebrar la singularitat i innocència humanes, i per denunciar el caràcter despòtic de les figures institucionals i normatives. Ningú estima els monstres com Del Toro, i la seva flamant versió de **Frankenstein**, produïda per Netflix, torna a confirmar-ho.

Així, el director de *El laberinto del fauno* converteix el personatge de Victor Frankenstein, el prometeic creador de vida, en el dolent de la ficció, mentre que la criatura sorgida de l'ambició egòlatra del científic brilla com una sublimació de la candidesa i la tendresa. En aquest sentit, es podria argumentar que la mirada de Del Toro sol inclinar-se cap a un cert maniqueisme. A les seves pel·lícules, la maldat i la bondat es manifesten en una perfecta i invertida oposició de clars i foscos, i les tenebres són el territori privilegiat de les veritables emocions humanes. Però qui podria retreure a Del Toro el seu interès per l'escriptura arquetípica quan les seves pel·lícules abracen amb absoluta convicció la forma faulística?

Per comprendre les intencions de Del Toro, resulta revelador comparar el seu **Frankenstein** amb l'original de Mary Shelley, l'escriptora que va revolucionar el gènere de terror i la nostra comprensió d'allò que és humà quan, amb tot just 21 anys, va publicar la novel·la *Frankenstein, o el moderno Prometeo* (la llegenda diu que la va escriure havent complert amb prou feines 18 primaveres). Del Toro es manté fidel a l'estructura de la novel·la, amb el seu pròleg i les seves dues parts, centrades en les tènues peripècies de Victor Frankenstein (encarnat per un enèrgic Oscar Isaac) i de la criatura sorgida de les mans del científic (un Jacob Elordi que uneix suavitat i brusquedat en una interpretació excel·lent).

Manu Yáñez - fotogramas.es